

Čís. 3873.

Skutková podstata zpronevěry vyžaduje kromě jiného po stránce subjektivní vědomí pachatelovo o tom, že věc, kterou za sebou zadržuje nebo sobě přivlastňuje, byla mu svěřena, najmě, že mu bylo zboží dáno jen do prodejní komise a že tedy, rozprodav je a podržev si za ně vý-
těžek, protiprávně za sebou zadržel a si přivlastnil věc mu svěřenou.

Okolnost, že v účtě byla i daň z obratu, může po případě nasvědčovat tomu, že pachatel přes ústní ujednání mohl míti za to, že zboží takto účtované bylo mu prodáno na pevně a nikoliv dáno jen do komise.

(Rozh. ze dne 15. května 1930, Zm I 762/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Liberci ze dne 14. srpna 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem zpronevěry podle § 183 tr. zák., zrušil však podle § 290 tr. ř. rozsudek nalézacího soudu a věc vrátil soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

důvodů:

Přezkoumav napadený rozsudek podle § 290 tr. ř., shledal zrušovací soud, že bylo trestního zákona v neprospěch obžalovaného nesprávně použito ve směru stížností neuplatňovaném. Skutková podstata zpronevěry vyžaduje kromě jiného po stránce subjektivní vědomí pachatelovo o tom, že věc, kterou za sebou zadržuje nebo sobě přivlastňuje, byla mu svěřena. Bylo proto na soudu první stolice, by se i touto otázkou obíral a zjistil, zda si byl obžalovaný vědom, že mu bylo zboží dáno jen do prodejní komise a že tedy, rozprodav je a podržev si za ně vý-
těžek, protiprávně za sebou zadržel a si přivlastnil věc mu svěřenou. Po této stránce neobsahuje však rozsudek nalézacího soudu zjištění a, uznal-li obžalovaného přes to vinným zločinem zpronevěry, zavinil tím zmatečnost rozsudku podle čí. 9 a) § 281 tr. ř., k níž jest hleděti z úřední moci (§ 290 tr. ř.). Bylo proto zrušiti jeho rozsudek a vrátiti mu věc, by ji znovu projednal a rozhodl, při čemž mu bude přihlížeti i k tomu, že v účtu ze dne 10. prosince 1921 o zboží odebraném obžalovaným od Rudolfa H-a, byla i dvouprocentní daň z obratu, kterážto okolnost by po případě svědčila tomu, že obžalovaný přes zjištěné ústní ujednání s Rudolfem H-em mohl míti za to, že zboží takto účtované bylo mu prodáno na pevně a nikoliv dáno jen do komise.

Čís. 3874.

Ke skutkové podstatě přečinu podle § 486 čí. 1 tr. zák. stačí nevědomá nedbalost; stačí, mohl-li pachatel při povinné péči postříci, že použitím úvěru (jak ho použil) může věřitele poškoditi.